

Recensie: Masse Critique**1/2

Spoor Oost Antwerpen
zaterdag 30 december 2017

foto © Cie Lonely Circus

Recensie:

Een steengoede voorstelling werd 'Masse Critique' van het Franse gezelschap Lonely Circus helaas niet. De productie kende dan wel zijn Belgische première tijdens Wintervuur op Spoor Oost, de reacties van enkele toeschouwers achteraf logen er niet om. 'Ik vond dat er goeie stukken in zaten maar ook heel wat mindere.' leek de consensus. Vier acrobaten staan op een muurtje van kalksteen en proberen daar in evenwicht te blijven wanneer ze van plaats veranderen. Het muurtje brokkelt af en ze proberen nog in een grappige maar geforceerde houding die stenen terug op te rapen. Zo wordt een man horizontaal daarna diagonaal gehouden terwijl ie over het muurtje helt. Maar dat mag uiteindelijk niet baten, alles gaat tegen de vlakke.

'Masse Critique' is dan ook een voorstelling over opbouwen en afbreken, over het vinden van ritme en klank via kalksteen. Zo zien we het viertal in het begin elk een steen nemen die ze in de hand lichtjes opgooien waarbij ze zo tot een ritme komen. Wanneer alles herleid is tot een puinhoop, tonen de vier een knap stukje muzikaliteit door het opgooien van die stenen, eerst de kleintjes, vervolgens de grotere stukken, en dat niet alleen aan een sneller tempo maar ook luider. Om vervolgens terug te vertragen en zachter tot ze wat licht steengruis opgooien, vervolgens geleidelijk aan opnieuw grotere stukken de lucht ingooien en de intensiteit opnieuw opdrijven. Een knap staaltje aan dynamiek laten ze hier horen.

Humor zit er ook in 'Masse critique', waarbij stenen op elkaar gestapeld worden op de handen tot aan de kin, en die toren in evenwicht houden erg moeilijk wordt. Erg knap is de acrobatie die een van de vier uitvoert op een grote steen en die weet te kantelen zonder dat zijn voeten of handen de grond aanraken. Ook wanneer de vier van plaats wisselen en daarbij elkaar een teken geven, de drie anderen tot een andere interpretatie komen waardoor de vierde buitenspel gezet wordt, is dat best wel grappig. Maar onder andere het einde, waarbij een pad gevormd wordt met een stapel stenen en ieder artiest vooral probeert om het contact met de podiumvloer te vermijden, hebben we al vaker én beter uitgevoerd gezien zowel binnen circus- als dansvoorstellingen. Het maakt dat 'Masse critique' op een paar momenten na een "ook letterlijk " bijna kleurloze voorstelling oplevert die onvoldoende weet te overtuigen. Een matige voorstelling dus. Hier zat meer in.

< Bert Hertogs >Â

concept: Sébastien Le Guen mise en scène: Blai Mateu Trias / Baro d'Evel Cirk Cie
artistieke samenwerking: Anthony Moreau van en met: Jonathan Fenez, Stéphane Guillemin, Jérôme Hoffmann ou Benjamin Tricha, Sébastien Le Guen geluid: Jonathan Fenez et Jérôme Hoffmann steendeskundige: Guillaume Camus scenografie:Emmanuelle Debeusscher licht: Marie Robert kostuumontwerp: Florie Bel et Kantuta Varlet regie: Marc Boudier administratie: Emilie Barthés